

SAREPTANYTT

Misjon Sarepta

01-2018

«Høsten er stor,
men arbeiderne
få. Be derfor
høstens Herre at
han vil drive
arbeidere ut til sin
høst!» Luk. 10,2

SAREPTA

LEDER

JOHANNES KLEPPA

Styreformann Misjon Sarepta

Eit kall og eit trusprosjekt

Det har no gått omtrent fire år sidan Misjon Sarepta vart starta. Hovudmålet med organisasjonen skulle vera å nå spansktalande med evangeliet til frelse. Sarepta starta menneskeleg talt heilt på bar bakke. Det var kr. 0 på bankkontoen, og to tilsette skulle ha lønn. Det var eit kall og eit trusprosjekt.

Det vart nedfelt i vedtektene at Sarepta skulle starta eit bibel- og opplæringscenter i Spania. Det var ein del av organisasjonens grunnleggjande strategi å gje opplæring i Guds ord, slik at folk møtte kallet til frelse og vart grunnfesta i Ordet. Det vart ei uthaldande sak å finna ein stad for eit bibel- og opplæringscenter, og få alt det organisatoriske og økonomiske på plass. Den resulterte til sist i Centro Sarepta, som no har vore i drift omtrent eitt år.

Sarepta er eit misjonsarbeid med stor tru på forkynning av og opplæring i Guds ord. Slik sett kan ein omtala Sarepta som ein forkynnarorganisasjon, sjølv om arbeidarflokken er liten. Det har vorte som eit slagord «å skapa møtestader mellom folk og Guds ord». Det er like viktig i Noreg som i Spania – og i Norden generelt og andre stader der det måtte leggjast til rette. Det gjeld møtesamlingar, men også møte med den einskilde. Det siste er svært viktig i ein misjonssamanheng. I Spania er det ein god del med kristen bakgrunn frå andre land, særleg frå Sør-Amerika, som er utan kontakt med evangelisk forkynning. Det er også eit mål å få kontakt med folk frå Nord-Afrika som er arbeidsinnvandrarar i Spania.

Sarepta har frå starten også hatt ein visjon om å kunna driva eit diakonalt arbeid. Dette har ein så langt kome kort med, men litt er gjort. Både Bibelen og misjonshistoria viser at den gode gjerninga må gå hand i hand med Ordet, å hjelpa folk i naud høyrer saman med forkynninga av evangeliet.

Tillit til Bibelen og Ordets verkekraft er avgjerande i alt sant misjonsarbeid. Utan det forsvinn åndskrafta. All misjonserfaring viser tydeleg at plogspissen i arbeidet er bøn. Utan det vert det slag i lause lufta.

Bibelkurs – fra en uke til et semester

Opplegget på Bibel- og opplæringscenteret på Centro Sarepta er organisert slik at folk kan være i kort eller lang tid med godt utbytte. Undervisningen er organisert i bolker, slik at folk får med seg hele fag om de er der i kort tid, og de får med seg mange fag om de er i lang tid. Helårsstudentene får med seg alt.

Opplegget er unik ved at en selv kan bestemme hvor lenge en vil være her, og hva en vil delta på. Det er stor grad av fleksibilitet. De fleste som til nå har benyttet seg av tilbudet, har vært en uke eller to, men det var også en pensjonist som var her et helt semester – og det fungerer bra. De som er i området, men som ikke bor på senteret, kan også benytte seg av tilbudet om bibelundervisning, om de ønsker. Da kan de få som en «minibibelskole».

Bibelstudiene kan også kombineres med å studere spansk. Dessuten er her både nordisktalende og spansktalende studenter på senteret, slik at man får være i et internasjonalt miljø. Bibelstudiene kan også kombineres med et annerledes år der en kort og godt nytter denne muligheten til et Spania-år.

Ved å være student ved Bibel- og

opplæringscenteret på Centro Sarepta får man i tillegg til studiene anledning til å oppleve Spania og spansk kultur over lengre tid. Man får også delta på misjonsturer rundt omkring i landet, og man får besøke Nord-Afrika. Det er stort behov for forkynnelse og Guds ord og et personlig kristent vitnesbyrd i Spania.

Et studieår på Centro Sarepta blir på denne måten en misjonstjeneste inn i det spanske folket, og overfor nordmenn i området. Opplegget er altså som kinderegget med flere goder! Centro Sarepta er lett å komme til ved at det ligger ca. 50 minutter fra Alicante flyplass. Her er også gode muligheter for friluftsliv og bading store dele av året. Senteret har eget badebasseng.

Du som enda ikke har bestemt deg for studier til høsten, og som leter etter noe utenom det vanlige, har her et godt alternativ. Besøk www.centrosarepta.no for detaljert informasjon om opplegg, priser o.l.

Hektisk og positiv start

TEKST: JOHANNES KLEPPA

FOTO: Jan-Tore Olsen

-Det har vært meget hektisk, men omtrent som forventet med mye nytt og mange utfordringer, sier Johannes og Maria Thorlund som en oppsummering av de ti månedene som har gått fra de flyttet fra Danmark til Spania og etablerte seg på

Centro Sarepta. Johannes er tilsatt i Sarepta for å undervise på spansk på Bibel- og opplæringscenteret og elles delta i det evangeliske arbeidet. Det første året går til å lære spansk.

-Det har vært hektisk, men positivt. Det har gått bedre enn jeg hadde regnet med, særlig med tanke på barna. Været i Spania

hjelper godt på når en har små barn, sier Maria og smiler. Johannes har vært et par dager i Danmark etter de flyttet, mens resten av familien har vært i Spania hele tiden.

Familien kom til Spania med Jakob, Samuel og Immanuel, og i november kom Elias til verden, og barna trives godt. De synes det er kjekt å være her, og vil gjerne bli. Det å bo på Centro Sarepta har vært godt. - Badebassenget, kommer det kjapt på spørsmål om det er noe som har vært spesielt bra her. Familien har opplevd det godt å bo på senteret, bortsett fra når flere er syke samtidig.

Emmanuel begynte på skolen i høst, og det er en spansk skole. Han trives der, og «jeg har lært riktig masse spansk», sier han. De andre barna har også lært litt.

Johannes synes det første året har vært litt for travelt. Det har sin grunn i at han fremdeles driver sin ingeniørvirksomhet, samtidig som han skulle lære spansk, og så har det tatt mye tid med registreringer og det å komme til rette i Spania. Barna krever også sitt, og det å ha spedbarn er likt enten man er i Danmark eller i Spania.

-Det første halvåret opplevet vi oss «umyndiggjort» på grunn av språket, sier Johannes. De måtte ha hjelp til alt. Nå har de lært så mye at de klarer seg en til en, men er det flere i lag, blir det problematisk. De hadde håpet å være kommet litt lenger i språkopplæringen, men tiden har ikke strukket til.

Fra høsten av skal Johannes undervise på spansk. Maria er litt bekymret for all forberedelsen som må til, og hvordan det går med spansken. Samtidig gleder hun seg til at de skal bli mer del av arbeidet som Sarepta driver. Til nå har de vært noe på sidelinjen, selv om de har blitt godt kjent med personalet på senteret. De har også blitt kjent med folk i nabolaget og gjennom skolen.

Johannes mener det er lagt en god plan for undervisningen han skal inn i, så han tror det vil gå bra. Det blir likevel mye nytt, fordi han ikke har drevet med undervisning før. Han opplever at arbeidet til Sarepta svarer til det han hadde forventet, og han har aldri vært i noe miljø som han kan identifiserer seg slik med som her. Gjennom det første året er det tatt det første skrittet som viser hvilke åndelig retning arbeidet har.

-Jeg hadde nok ikke helt oppfattet hva det innebærer at dette er et nystartet arbeid, kommenterer Maria. Det var mange ting som måtte på plass på det praktiske planet.

Familien reiser til Danmark på sommerferie, og når de kommer tilbake, flytter de inn i leilighet utenom senteret. Det blir en stor overgang, og en helt ny hverdag til høsten. Det ser de fram til.

-Vi føler vi er der vi skal være, og vi har ikke vært i tvil om det, sier Maria og Johannes nesten i kor.

Misjon Sarepta:

- www.misarepta.com
- E-mail: post@misarepta.no
- Postadresse: Misjon Sarepta, Røviklivegen 119, 6456 Skåla

- Daglig leder: Hans Bergane, telefon: 41 76 76 88

Centro Sarepta:

- www.centrosarepta.no
- E-mail: post@centrosarepta.no
- Adresse: Carrer de Levant 10, El Romeral Buzon 594, 03580 Alfaz del Pi, Alicante, Spania.

- Daglig leder: Arild Melberg, telefon: 90 19 39 90

Leder utland: Jan-Tore Olsen

telefon: 48 26 50 53
E-mail: jantoreolsen@gmail.com

Styreleder Misjon Sarepta:

Johannes Kleppa
telefon: 91 87 13 14
E-mail: johanneskleppa@hotmail.com

Du kan VIPPSe til oss

vipps

Søk på VIPPS-nummer 11616 eller på SAREPTA

Takk for din gave til Misjon Sarepta!

«I KVELD HAR JEG OMBESTEMT MEG»

TEKST OG FOTO: JAN-TORE OLSEN

For snart hundre år siden oversatte Anders Hovden en sang til norsk, hvor den amerikanske baptistpastor M.B. Williams på en gripende måte setter ord på sitt forhold til sin avdødes mors bibel.

***"Inga bok er meg så kjær
som min moders bibel er,
hennar tårer, hennar merke går'kje ut.
Han er sliten, gammal no,
men eg minnes vel kor ho
tok meg varmt på fanget sitt og bad til
Gud."***

Forrige lørdag sitter vi på et husmøte et par mil i ytterkanten av verdensbyen Madrid. Vi er på utreiseuke med Centro Sarepta. I den milde brisen en varm vårkveld, har bordet blitt dekket på plattingen utenfor leiligheten. Vi blir tatt i mot med en veldig gjestfrihet. Alle stolene fylles opp, og vel så det. Fire familier har kommet sammen. Det er mer enn hva vertskapet hadde våget å håpe på. Bortsett fra oss tilreisende samt en søramerikaner, er alle spanjoler. De aller fleste uten noe personlig forhold til hverken

kirke eller bibel. På bordet settes det frem tapas på spansk vis. Smilene sitter løst, og praten går livlig på spansk og litt engelsk. Det blir en kveld vi sent kommer til å glemme. På tvers av kulturelle og språklige grenser samtales det om tro og tvil. Om det virkelig kan finnes noen Gud. Og hva med Jesus? Bibelen åpnes, og i lyset fra lamper som bryter kveldsmørket leses det høyt. Det vitnes om Jesus. Det synges om Jesus. Våre ungdommer og studenter blir utfordret på hva de tror på, og avlegger enkle vitnesbyrd fra eget trosliv.

På møtet sitter det en ung spansk dame i slutten av tyveårene. Spesialpedagog av yrke. Mot slutten av møtet forteller hun om hvordan stormen for et drøyt tiår siden, tok tak i hennes liv. Den kom ubedt, brått og brutalt. Bare sytten år gammel mistet hun helt uventet den mor som betydde så enormt masse for henne. I møte med død og grav raste alt sammen for henne. Også troens liv sluknet stillet ut i hennes hjerte. Og så opplevde hun som så mange andre, at de mange ubesvarte spørsmål ble en forferdelig tung byrde å bære. Sorg og bitterhet fikk plass. Med sterke ord forteller

hun om sin mor, og om sin mors bibel. Hun tegner bildet av en dypt troende mor som virkelig brukte sin bibel. Den ble det streket i, og den ble det skrevet i. De siste elleve årene har hun hatt sin mors bibel hjemme hos seg. Den har imidlertid aldri blitt åpnet i løpet av alle disse år.

Det nærmer seg natt. Den unge spanske kvinnen blir borte en stund. Hun kommer imidlertid tilbake igjen. Før hun forlater er det noe hun vil fortelle til gruppa fra Sarepta. Hun ber meg tolke for å være sikker på at det blir forstått. Hun forteller at de er på flyttefot. Alt er pakket og klart. Alle bøkene er pakket ned i esker for å tas med til deres nye bosted. Det vil si, ikke alle bøkene. Hennes mors bibel ligger igjen. Den hadde hun bestemt seg for å kaste.

"I kveld har jeg ombestemt meg" sier hun.

Nå ville hun hjem å ta frem Bibelen. Åpne den. Lete etter vers hennes mor hadde streket under, i håp om å finne noe av det som betydde så mye for hennes kjære mor.

Det var rådet en av våre studenter hadde gitt henne. Det tredje verset i sangen det er referert til innledningsvis sier det slik:

***"Trøysta frå den gamle bok
alltid varmt om hjarta tok,
jaga hjarteverk og sjeleangest bort,
ja, den heldt i mørkast stund,
den gjev trøyst i dødens blund,
den skal halda når eg står for himlens
port."***

Kunne du som leser disse linjer være med å be om dette også kunne få bli hennes opplevelse i møte med sin avdøde mors bibel? At den gamle boka som var klar til å kastes kunne få tenne lys, håp og tro i hennes liv.

Et helt spesielt husmøte er slutt. Det er snart midnatt og vi går hver til vårt. Vi kjenner på takknemlighet i møte med nye, flotte mennesker som vi har fått møte. Glad for at det også en helt vanlig lørdagskveld ble skapt en enkel møteplass mellom mennesker og Guds Ord. "Noe falt i god jord", sa Jesus. Kanskje også denne kvelden...

MØTEVIRKSOMHET I NORDEN

TEKST OG FOTO: HANS BERGANE

Daglig leder Misjon Sarepta

Det å skape møteplasser mellom Guds Ord og mennesker er en hovedsak for Misjon Sarepta. Det viktigste er ikke å arrangere møter, men hva vi samles om. Vi vil gjerne komme å ha møter med forkynnelse av Guds Ord på ditt hjemsted. Ta kontakt med oss! Det står og faller med forkynnelsen av Guds Ord!

For litt siden var det ei som sa til meg: «Jeg skjønner godt at folk ikke kommer til møtene i min by.....det er jo ikke «mat» å få. Det er så tørt så tørt». Som forkynner og daglig leder i Misjon Sarepta kjenner jeg på nøden. Dette å få gitt sjelene Guds mat. -At vi predikanter ikke blir «levebrødspredikanter» eller er ute «med oss selv» til folket, men at Herren får oss avsides der Han åpenbarer Ordet for oss.....slik at vi kan rekke det videre til folket.

«Det står og faller med forkynnelsen av Guds ord»

Mange steder i Norden er det slutt på møter der forkynnelsen av Guds Ord står i sentrum. Kan du være med i en bevegelse ut med Ordet til folket? I denne bevegelsen trengs det at det gjøres bønner. Det trengs arbeid og arbeidere. Det trengs offer. Vi kristne må gi avkall på noe..... for å ha tid og midler til å nå ut med Ordet som kan gi liv. Ja, LIVET!

Ca. 85% av ressursene i Misjon Sarepta brukes til arbeidet sør i Europa, men også i Norge har vi en utstrakt virksomhet. Vi er takknemlige for at det startes Sareptagrupper rundt om som er med og bærer arbeidet.

«Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører kommer ved Kristi ord».

Rom. 10.17

Fast givertjeneste med **Avtale Giro** -enkler blir det ikke!

JA TAKK! Jeg ønsker Fast Givertjeneste med AvtaleGiro Y

Navn: _____
(Bruk store bokstaver)

Adresse: _____

Postnr./Sted: _____

Mottaker:	Mottakers konto:	Maks beløpsgrense	Kroner:
Misjon Sarepta	3000.31.58000	pr. trekkmåned:	

PS! Vi anbefaler at du setter maksimums beløpsgrense til kr. 5 000,- per trekkmåned, for å ta høyde for eventuelle fremtidige endringer. Du vil uansett aldri bli trukket for mer enn det avtalte beløpet.

(kryss av)
Betalingen gjelder: Støttemedlem voksen Støttemedlem student Fast givertjeneste

Centro Sarepta Støtte til spansktalesende bibelkursdeltaker

Jeg ønsker å betale: Månedlig Kvartalsvis Halvårlig Årlig

Jeg ønsker å betale: 15. i måneden 20. i måneden 25. i måneden

Belast mitt konto nr.

Avtalt beløp jeg ønsker å gi til Misjon Sarepta er: _____ kroner
Beløp settes her

(KID-nummer fylles ut av Misjon Sarepta)

KID

Ja, jeg ønsker skattefradrag på mine gaver:

Mitt fødselsnummer er:

Ektefeller må inngå hver sin giveravtale hvis begge ønsker skattefradrag. Maksimalt fradrag er på 40.000 kr. for 2018. Gaver utover dette betraktes som ekstragave til misjonen. I januar får du tilsendt bilag til selvangivelsen. Minstebeløp for skattefradrag er 500 kr/år.

Sted/dato: Underskrift:

LAMMETS FEST

TEKST: JAN-TORE OLSEN

Tidlig en torsdags morgen sist i september trer vi ut av en hotellresepsjon i Tangier, millionbyen rett på sørsiden av Gibraltarstredet. Det er omtrent tomt i gatene som ellers preges av et veldig folkemylder. Bare noen få mannfolk er å se der de vandrer gatelangs med noen voldsomme slakterkniver i hendene. Synet kan skremme vettet av hvem som helst, og jeg kjenner at jeg stivner et par øyeblikk før jeg kommer i hu hvilken dag det er.

Det er lammets dag, eller lammets fest. "La fiesta del cordero", eller "Eid Al Adha" som den kalles på arabisk. Det er muslimenes store fest som feires over hele den muslimske verden. Det er dagene da håpefulle små drømmer om nye klær og sko. To dager da også de fattigste på en spesiell måte rekkens en hjelpende hånd. Det finnes dem som kaller disse dagene for den muslimske verdens jul. Bare i Marokko slaktes rundt fem millioner dyr i forbindelse med lammets fest. I Spania ligger tallet på mellom 350.000 og 400.000 lam. Disse morgentimer går matarifene rundt i byen og tilbyr sine tjenester med å slakte lam.

Lammets øyne vendes mot Mekka før det slaktes, og så siteres det vers fra koranen mens blodet flyter. Bare i Tangier ble langt over 100.000 lam slaktet denne morgenen.

Dagen i forveien var det underlig å sitte i storbyen og betrakte et folk som gjorde sine siste forberedelser. Det var minst like travelt som de siste ukene før jul i eget land. Aller travlest hadde handelsstanden det. Knappt noen annen dag i året er omsetningen så høy. Gaver og mat handles inn. Sterkest inntrykk gjør det likevel å se den endeløse rekke av mannfolk på vei hjem, mens de i et tau drar etter seg et lam eller en vær. Lam som føres bort for å slaktes. Det er knapt en lyd å høre fra deres munn.

Den samme ettermiddag sitter jeg sammen med en forholdsvis ung mann på en gravplass i Tangier. Ut fra hvor vi sitter er det kanskje ikke så rart at mye av samtalen dreier seg om døden, og det som venter når dette liv er slutt. Det finnes ikke en by eller et land hvor døden ikke er kjent. Uansett hvor man måtte reise i denne verden så finnes det gravplasser som vitner om at døden er virksom iblant oss. Ingen kan kjøpe seg fri. Så sitter denne flotte,

muslimske ungdom og setter ord på sine tanker om døden og hvilket inntrykk det gjør på ham hver gang han møter på et begravelsesfølge. Da kjenner han alltid på uro. Han vet at en dag så er det hans tur. Da er det han selv som skal bæres gjennom byen, og hans eget legeme som skal senkes i jorden.

Hva bunner hans uro i? Han forteller om det som skrives opp. Om disse to engler som ut fra hans tro følger oss hver eneste time livet igjennom, og skriver ned alt som skjer i tanker, ord og gjerninger. Det som skrives det skrives. Det kan ingen slette. Mens han stille forteller så går mine tanker til det spørsmål som runger ut av et fortvilet hjerte i Jobs bok; "Hvem kan se noe håp for meg?"

Lammets fest. Jeg kan ikke unngå å utfordre han på hva som ligger i denne feiring. Han tar meg med inn i GTs historie. Det vil si; hans referanseramme er hentet ifra koranen (Sura 37:99-107), men mine tanker føres inn i 1.Mosebok kap. 22. Han forteller ivrig om Abraham som er iferd med å ofre sin sønn Ismael (iflg. koranen var det Ismael

som skulle ofres), da det ropes til han at han skal spare sin sønn. Han forteller om det lam som gis til Abraham, for at det skulle bøte med sitt liv mens hans egen sønn får leve. Og om en gud som sier at dette skal stå som et minne for kommende generasjoner.

- "Derfor feirer vi lammets fest."
Det har de gjort i generasjon etter generasjon i den muslimske verden.

Noen måneder tidligere satt jeg ansikt til ansikt med en frelst marokkaner i en av de større byene i Spania. "Mon tro om ikke veien må gå gjennom det gamle testamentet for at en muslim skal bli kjent med Jesus?". Ja, det var han opptatt av.

Jesus. Som for de aller, aller fleste andre muslimer var Jesus også for denne unge muslim en stor profet, men samtidig en perifer skikkelse – en helt ukjent mann.

- "Vet du at Bibelen kaller Jesus for Guds lam?" Det er jeg som spør.
- "Nei!" Det hadde han aldri hørt. Aldri.

Jeg kjenner at det skjærer i hjertet. Det er så vondt, så forferdelig vondt å sitte ansikt til ansikt med mennesker som aldri har fått høre evangeliet. Som lever uten håp. Og samtidig vite hvilken enorm rikdom kjennskapet til Jesus har båret inn i ens eget liv.

Igjen og igjen kaller Bibelen Jesus for Lammet, for Guds lam.

I bok etter bok, kapittel etter kapittel i vår bibel, rettes vårt blikk mot ham.

Og så tales det om Lammet – om Jesus;

- *"Se der Guds lam som bærer verdens synd!" (Johannes 1:29)*

- *"Men han ble såret for våre overtreddelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom. Vi for alle vill som får, vi vendte oss hver til sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham. Han ble mishandlet, og han ble plaget, men han opplot ikke sin munn, lik et lam som føres bort for å slaktes, og lik et får som tier når de klipper det. Han opplot ikke sin munn." (Jesaja 53:5-7)*

Det er litt av et budskap. Også inn i en muslimsk verden der millioner av mennesker går tyngtet og bøyd i redsel for det som har blitt skrevet opp knyttet til deres liv.

Guds lam – Jesus – har båret alle - absolutt alle - våre synder opp til Golgata. Der ble de utslettet da de ble naglet til korset. Den skyld som lå på oss alle lot Gud ramme ham. For vår freds skyld. For vår frihets skyld. For at budskap om fremtid og håp skulle bæres inn i våre liv. Velsignelse i stedet for forbannelse. Nåde i stedet for krav. Det er åpnet vei fra mørke til lys, fra død til liv. Jesus kalte seg selv for den veien.

I Tangier er det ukjent. Hundretusenvis av lam føres hvert år bort for å slaktes. Titusenvis av liter med blod flyter under Eid Al Adha – lammets fest. Men de aner ikke at det finnes et Guds lam som har båret bort alle deres synder. At det har runnet et blod til soning for alle deres synder. Og at det i Jesu blod er fullkommen forlatelse for all, absolutt all synd. Noe av den ytre historie om Abraham kjenner de. Men det bibelske budskap om Guds lam har aldri nådd dem. Så mange, mange lever i frykt for døden hele sitt liv i trelldom. Noen kan finne trøst i egen tilstrekkelighet, men millioner av mennesker lever i bunnløs fortvilelse i møte med en død og en evighet som kommer stadig nærmere.

Lammets fest - uten Lammet – det er ubegripelig tragisk.

Midt under den muslimske feiring går vi om bord på båten som fører oss tilbake til Spania. Det er alltid med smerte at man reiser ut av land som er helt lukket for kristen forkynnelse. Disse lands nød er ikke dypest sett fattigdom og mangel på demokratiske rettigheter. Deres nød er at deres kjære legges i grav uten at evangeliet noen sinne har blitt dem forkynt.

Deres nød er at deres barn og ungdom vokser opp uten at deres øyne får stråle i møte med det håp som evangeliet gir. Verdens nød er at det finnes en evig fortapelse på den andre siden av døden. I møte med den sannhet, er den verste fattigdom å ikke kjenne Jesus.

Disse linjer skrives en første juledag etter at man i takknemlighet enda en gang har fått feire Jesu komme til jord. Der vi på nytt har fått takke for Guds usigelige gave til vår verden. Hans gave til oss var Jesus – Lammet. Et lyteløst lam, en feilfri frelser. En som i sin ubegripelige kjærlighet til oss var villig til å lide og dø for ugudelige. Han døde for oss! Til soning for alle våre synder. Han døde for alle! Han oppstod! Og Skriften sier uttrykkelig at snart så kommer Han tilbake. Den sannhet kan ingen tolke bort. Eller kjøpe seg fri fra. Skriften sier at da skal hvert kne bøye seg, og hver tunge bekjenne at Han er Herre.

Kjære deg som leser dette.;

Guds gave må du ikke vise fra deg. Du trenger den. Uten Jesus blir det ingen himmel på noen av oss – uansett hvem vi måtte være.

Guds gave må deles. Alle mennesker må få tak i den om de skal nå Guds himmel.

Igjen og igjen fristes vi til å leve for oss selv - som om vi aldri hadde hørt hans siste, sterke befaling om å gå ut i all verden og gjøre alle folkeslag til hans disipler. Men dypt i vårt hjerte vet vi at den befaling han gav, den har vi hørt – den har vi fått kjennskap til.

Hva vil det si for hvordan våre liv skal leves i 2018?

Måtte Jesus navn bli et kjent og elsket navn i våre egne liv, og i alle verdens byer og bygder. Måtte Jesu navn også få runge ut over Tangier - der hvor alle julesalmer er ukjente salmer. Slik at noen også der kunne få ta Jesu navn på sine lepper, og i undring takke Gud for frelse, forlatelse og evig liv.

Skal det skje, så må Hans gjerninger kunngjøres. Da må Hans navn forkynnes.

***"Jesu navn hvor skjønt det klinger, la det runge over jord
Intet annet verden bringer, håp og trøst
som dette ord."***

Dette stykket stod opprinnelig på trykk på Sareptas hjemmeside i 2016

Den første fjellturleiren ved Centro Sarepta

Centro Sarepta er ikke bare en flott eiendom som egner seg svært godt til bibelundervisning og rekreasjon. Stedet ligger i et område som innbyr til fantastiske fjellturer. En kort kjøretur så kan man gå i høyder på 1500 meter eller på små fjell ved havet. Man kan velge om man vil gå forholdsvis letter løyper eller på bratte stier. Uansett får man mange steder fantastisk utsikt, og fine naturopplevelser. Både fjellformasjoner, fargen på fjellene, hulene i fjellene og blomsterprakten rundt er opplevelser i seg selv.

Vi har derfor flere ganger snakket om at vi burde få til en fjellvandring leir eller en fjellturleir, som vi har valgt å kalle det. **Allerede til høsten i uke 41 (8. – 14. oktober) går den første leiren av denne typen av stabelen.** Deltakerne bor og spiser på Centro Sarepta, og går dagsturer med senteret som base.

Dagsprogrammet er slik at man har en bibeltid på formiddagen, og nytter så dagen til tur. Om kvelden er det møte.

Lorents Nord-Varhaug og Johannes Kleppa er ledere, talere og turguider.

For mer detaljert informasjon om påmelding, priser og annet, se www.centrosarepta.no

De første deltakerne har alt meldt seg!

Ny sykkelleir på Centro Sarepta

Sykkelleiren vi hadde på Centro Sarepta i vår, var så vellykket at alle mente man burde ha ny leir til neste år. Deltakerne hadde lyst til å komme tilbake, og de var sikre på at flere vil komme når de fikk greie på hvor flott leiren var. Det blir derfor ny leir.

Vi ha fått signal om at det ville være en fordel om leiren var noen tidligere på året enn årets leir. **Vi har derfor flyttet den fra april til mars, slik at den blir uke 11 (11.-17. mars).** Det er en flott tid for sykling i Spania. Sykkelleiren er beregnet både for de som sykler for turens skyld og for de som sykler tur-ritt. Turene og opplegget kan tilpasses det nivået man er på.

Spania er et ideelt land for sykling, og det er godt tilrettelagt for det. Området Centro Sarepta ligger i, er ekstra egnet. Profesjonelle syklister legger derfor ofte sine treningsleirer til Costa Blanca. Her kan man sykle lange og flate strekninger, eller man kan sykle på svingete veier i variert terreng opp i fjellene. De fleste velger nok det siste. Da blir sykkelturen både sykkelglede og naturopplevelse.

Fjorårets ledere, Magne Aarbø og Svein Wilhelm Nessa, blir ledere også i år. Sykkelentusiast Arild Melberg, som er daglig leder ved Centro Sarepta, er også med. Leiren er parallell med bibelkurset på senteret, og denne uken er Rolf Lavik gjestelærer på formiddagen. Om kveldene blir det mer sosiale samlinger.

For mer informasjon om program, påmelding, priser og annet, se www.centrosarepta.no.

For mer info og andre arrangementer, se www.centrosarepta.no

«Ved en korsvei»

TEKST: JOHANNES KLEPPA
Styreformann Mision Sarepta

Overskrifta for dagens ettertanke er henta frå tittelen på ei kristen bok som kom ut i vår. Ordet «korsvei» kan bety minst to ting. Den allmenne tydinga er eit vegkryss eller ein skiljeveg. Det signaliserer at ein må velja kva veg ein vil gå, og det valet kan vera viktig for vegen vidare. Ein må velja rett for å nå det målet ein har sett seg.

Den spesifikt kristne tydinga viser til krossen på Golgata, til påskebodskapen. Då gjeld det vegen til Golgata og forsoninga på krossen, og ein veg under eller i lys av krossen, der ein lever ved Ordet om krossen. Då er vi ved det heilt fundamentale vegvalet i livet, og ved den einaste vegen Gud har opna til seg – vegen i Jesu forsoningsverk og syndstilgjeving.

Boktittelen signaliserer nok begge desse to betydningane frå forfattaren si side, men det viktigaste ligg i det siste. Boka er skriven av teologen Geir Otto Holmås, og ho har undertittelen «Åpent brev til mine karismatiske venner». Holmås reknar seg framleis som karismatikkar, men ut frå erfaring og ut frå forkynning og lære i mange karismatiske samanhengar har han kome til at store delar av karismatikken let seg påverka av åndelege straumdrag som er usunne og fører vilt. Dette kan vera vanskeleg å oppdaga, og det gjekk lang tid før Holmås såg det, og det kravde arbeid for å få oversikt og forstå det heile. Holmås fortener stor takk for at han har teke tak i dette, og boka bør verta ein bestseljar og tankevekkar.

Bodskapen er adressert særleg til karismatiske samanhengar, og det er ei sterk formaning til å velja «korsveien», med alt som ligg i det. Fokus og praksis i mange

karismatiske samanhengar har ført bort frå sentrum i kristen lære og tru, det som ligg i Ordet om krossen og eit liv i syndstilgjeving. Vi som ikkje reknar oss som moderne karismatikarar, bør på ingen måte toa hendene våre og tenkja at her går vi klar – tvert imot.

Mykje av det Holmås skriv gjeld like mykje for dagens forkynning på bedehuset, og kunne slik også vore adressert til «mine venner på bedehuset». Dimensjonane og innfallsvinklane kan nok vera annleis på bedehuset enn i karismatiske samanhengar, men tendens til fokus på livet her og no, det livsnære, det erfaringsmessige og på relasjonar mellom menneske, er langt på veg den same. Då vert det heile dennesidig og menneskeorientert framfor guds- og æveorientert. Synda, forsoninga og rettferdiggjeringa får ikkje sin rette plass. Når sentrum og fokus vert feil, mister forkynninga og forsamlingslivet åndskraft over tid.

Boka bør vera ei hjelp til å få tilbake rett sentrum og fokus, og påskebodskapen er det som kan hjelpa oss til det. Her kan vi også læra av vekkingslivet i landet vårt gjennom tidene, og særleg av den impulsen vi fekk frå Carl Olof Rosenius. Det er berre Ordet om krossen som er Guds kraft til frelse – og til nytt liv, helging og teneste. Det er «korsveien» som gjeld.

Bønneemner:

Ledelsen i Sarepta

- Styret i Sarepta
- Hans Bergane m/familie
- Arild Melberg m/familie
- Kirsti Synnøve og Jan-Tore Olsen + barna
- Asger Refslund-Nørgaard
- Maria og Johannes Thorlund + barna
- Johannes Kleppa
- Trine Hamran Lia
- Rebekka Haynes,
- Isabel Alicia Parra Vargas
- Liliana Adar

Latinamerikanere i Sør-Europa

- Be om at det må åpnes en dør for Ordet/Jesus inn til hjertene til latinamerikanere bosatt i Spania og Portugal

Sør-Europa

- Be om at vi må få dele ut andaktsboken til mennesker som tar seg tid til å lese den
- Be om at vi må bli ledet til unge og eldre som har mistet troen på livet og seg selv og at vi må få gi dem Jesus og at Han blir tatt imot.
- Be om at Guds vilje må skje!
- Be om ledelse i planleggingen av bibelkursbolker for spansktalende
- Be om at Gud må drive ut en arbeider som kan lede arbeidet inn mot menneskene fra Nord-Afrika
- Be for den lutherske kirka i Spania

Centro Sarepta

- Takk for at det har lagt seg til rette med Centro Sarepta i Spania
- Be om at Guds vilje må skje videre og at det må forkynnes rett på dette sentret!
- Be om god inngang i nærområdet

Norge

- Be for møtene som Sarepta har i Norge
- Be om vekkelse
- Be om at folk må ha frimodighet til å spørre etter talerhjelp fra Sarepta

ØYNE VENDT FRA

TEKST: JAN-TORE OLSEN

Jeg var tidlig oppe i dag. Så tidlig at jeg fikk med meg de første solstrålene som nådde inn gjennom hotellvinduet. Soloppgang over snødekte afrikanske fjell er et fantastisk skue.

På nattbordet ved siden av senga var det festet et lite rundt klistremerke med grønn skrift. "Holy Mekka" stod det, sammen med ei stor pil som viste retning mot muslimenes hellige by. På det flislagte gulvet var det lagt ut et fint bønneteppe. Her var det ingen røst som mante til bønn slik man kan høre fra moské etter moské, men likevel to enkle gjenstander som innbød til å bøye kne for en død gud. Og mange kne bøyes i retning Mekka. Ikke bare i det offentlige rom der alle kan legge merke til dem, men også inne på lukkede hotellrom der ingen andre ser dem. "Hvordan hadde vel livet vært om vi ikke kunne be?" Setningen båret frem av en arabisk, muslimsk kvinne et par dager tidligere, satt som spikret i minnet.

I går vandret jeg rundt i en av de større byene her i landet. Der var det ikke bare ulike blikkfang som kalte til bønn, men også høylydte rop fra de mange moskéene i byen. Gjentatt igjen og igjen. Det var

fredag i går, selve bønnedagen i den muslimske verden. Store menneskemasser var samlet både på innsiden og utsiden av moskéene. Menn i alle aldre lå på sine knær med ansiktet bøyd mot jorden. Slik de gjør hver eneste dag. De ba. Til en død gud.

To dager tidligere satt jeg på toget på vei sørover i landet. Midt blant et høflig og gjestfritt folk som det er forholdsvis lett å komme i kontakt med. Sammen med meg i kupéen sitter en ung mor og en mann på min egen alder. Jeg hadde sett frem til en ny togstur gjennom det vakre, grønne landskapet i denne delen av det nordlige Afrika. Men etter hvert som praten kommer igang, blir det sjeldnere og sjeldnere at øynene søker ut av togvinduet. Jeg benytter anledningen til å stille spørsmål. Om kultur, tradisjoner, religion og åndelige spørsmål. Det gjør et voldsomt inntrykk ikke minst når samtalen kommer innom bønn og bønneemner, altså hva de ber om i sine liv. Når det settes ord på hva som tynger deres hjerter, og som det er for smått bare å snakke med andre mennesker om.

"Hvordan hadde vel livet vært om vi ikke kunne be?", sukker hun.

"Til Allah?", spør jeg.

MEKKA TIL MESSIAS

"Ja, til Allah."

"Hører han?"

"Ja, han hører. Bare vi ber nok!"

"Hvis dere ber nok? Enn om dere ikke ber nok?"

"Da må vi be mer."

"Ellers hører han ikke?"

"Han hører. Bare vi ber nok..."

Så er det kanskje ikke så rart at det ligger bønneteppe og enkle ting som viser vei mot Mekka, også på flott utsmykkede hotellrom.

"Hvem skulle vi ellers be til?", fortsetter hun. Det blir stille noen sekunder.

"Du ber ikke du vel?" Nå er det han som fører ordet.

"Jo", sier jeg stille. "Jeg ber. Jeg ber til Jesus."

"Til Jesus?" To par øyne sperres opp. "Til Jesus?, spørres det på nytt.

"Ja, til Jesus."

"Går det an å be til Jesus?"

"Ja, han går det virkelig an å be til."

Også er plutselig anledningen gitt til å si noen små, fattige ord om en Jesus som er rik nok for alle som påkaller ham. Midt i en lukket togkupé. I et lukket land. Med bare tre mennesker til stede.

På nordsiden av Gibraltarstredet og Middelhavet er også bønneteppe lagt ut, og hundretusenvis av ansikt vendes også derfra mot Mekka hver bidige dag. Enten på innsiden av de mange moskéene som er reist også på det spanske fastland, eller ute på gatene ved siden av handelsboder, på tog- og busstasjoner eller hvor det arabiske folk ellers måtte oppholde seg. Det bor langt over en million nordafrikanere bare i Spania.

For en drøy uke siden var jeg invitert hjem til en av disse. Hans lille familie var samlet, bordet var dekket og sterke livshistorier ble fortalt. Det ble en kveld som satte dype spor, og som ble meg et nytt mektig vitnesbyrd om kraften i Guds ord. "Vi må be for du går", sa han. I hans hjem ble dog intet bønneteppe rullet ut. Intet ansikt ble vendt mot Mekka. Men nordafrikanske hender ble foldet, sinn ble vendt mot det høye – og så lød det over hans lepper; "Querido Jesús!" - "Kjære Jesus!"

Og så fikk han utøse sitt hjerte, ikke for en død Allah, men for en levende Krisus.

Et enkelt vitnesbyrd fra en kristen nabo som hadde tilbudt dem noe praktisk hjelp for noen år siden, hadde vendt hans øyne fra Mekka til Messias.

Centro Sarepta – et fantastisk sted

TEKST: **JOHANNES KLEPPA**

Alle som er innom Centro Sarepta, er svært begeistret for stedet. Det er flott eiendom med fin hage og godt badebasseng. Det er et hus med «sjel», der gammelt og nytt er føyet sammen på en sjarmerende måte.

Matsalen har gammelt og koselig preg, og rommen er fine med bad og toalett. Det er mange koselige rom og kroker hvor man kan sitt og prate, ikke minst biblioteket. Det er også gode møte- og undervisningsrom og kontorer.

Da Misjon Sarepta overtok Finca el Romeral for vel et år siden, var eiendommen i god stand, slik at vi kunne ta den i bruk som den var. Det er en murbygning som er godt vedlikeholdt. Siden stedet ikke hadde vært i bruk på et par år, var det likevel en del å gjøre for å få eiendommen i topp stand.

En «finca» er nesten som en norsk herregård. Fra gammelt av var Finca el Romeral en appelsinplantasje, men etter hvert ble det meste av eiendommen utlagt til tomter, mens hovedbygningen i to trinn ble bygget ut og drevet som sykehjem av

en norsk diakonal stiftelse og noen kommuner.

Da Sarepta overtok eiendommen, var det kommet nye regler for svømmebasseng på slike steder. Det førte til at vi måtte oppgradere svømmebassenget nokså mye, men det var bare til det gode! Vi byttet ut sykesengene med nye senger med svært gode madrasser, og vi har fikset opp de fleste dusjene. Møtesalen ble pusset opp, og vi fikk nye stoler. Dessuten er det gjort mye malingsarbeid, særlig ut.

Den flotte hagen hadde ikke vært skikkelig stelt de siste årene og var noe overvokst. Her klippet vi bort mye og ryddet, slik at hagen nå framstår som velstelt og innbydende – med badebassenget som perlen i anlegget!

Det er selvsagt ikke stedet Centro Sarepta som er hovedsaken, men det som skjer der – særlig bibelundervisningen på spansk og norsk. Stedet betyr likevel mye for trivsel og rekreasjon, og det innbyr eiendommen til. Dessuten er det lett å komme seg både til stranden og fjellet, utfartssteder og handlesenter.

Ønsker du å motta Sareptanytt?

-Kontakt sareptanytt@misarepta.no
eller tlf 41 76 76 88

www.misarepta.com
www.centrosarepta.no

SAREPTA
Ha tro til Gud!